

[Aksel Larsen.]

„Det tyske nazistiske Parti i det danske Sønderjylland fører for Tiden en ganske aaben Virksomhed med Sigte paa at nazificere Sønderjylland. Den danske Regering foretager overhovedet intet som helst Skridt over for denne Bevægelse, som direkte tager Sigte paa Løsrivelse af en Del af dansk Territorium med en overvejende dansk Befolkning fra det danske Rige. Den tyske nazistiske Regering driver i Danmark en omfattende Spionagevirksomhed, som ikke har ladet sig skjule. Den danske Regering har ikke set sig i Stand til at standse denne Spionage. Den tyske nazistiske Regering afholder endvidere med visse Mellemlum militære Luftøvelser over dansk Territorium. Det er muligt, at den danske Regering nedlægger Protest mod disse Krænkelser — disse Protester fremlægges i hvert Fald ikke offentligt. En betydelig Del af den danske Presse førte i den første Tid efter Nazismens Magtovertagelse et aabent Sprog over for Tyskland og behandlede ligeledes alle Forhold mellem Danmark og Tyskland paa en aaben Maade. Den tyske Regering har nedlagt Indsigelse mod denne aabne Behandling, og man vil i Dag af den danske Presse kun rent lejlighedsvis og kun gennem skjulte Hentydninger overhovedet kunne opdage, at der eksisterer Problemer af politisk Natur mellem Danmark og Tyskland. Alle disse Forhold er Tabu, Ting, der ikke maa berøres inden for det offentlige Liv i Danmark i Dag. Det er muligt, at hele dette Hemmelighedssystem er bestemt af tyske Krav. Det er paa den anden Side ogsaa muligt, at Førerne for de danske politiske Partier, der alle kender Tingenes virkelige Natur, opretholder dette Hemmelighedssystem af Hensyn til Bevarelsen af den indre Ro eller i hvert Fald for ikke at tilspidse Konflikterne.“

Ja, jeg synes, at dette er ret tydelig Tale, Tale, som naturligvis er udelukket i den danske socialdemokratiske Presse, saa længe Regeringen mener det nødvendigt at føre denne Politik, og det falder nøje sammen med, hvad jeg ved forskellige Lejligheder, i større eller mindre Konflikt med Formandens Klokke, har fremdraget her fra denne Talerstol. Jeg synes, det burde stemme til Eftertanke, at Danmark er kommet saa langt ud; saa burde man ikke føle sig saa betrygget og se saa overlegent paa Tingen, som man synes at gøre.

Vi var under den forløbne Valgkamp ude for en meget stor offentlig Debat om

Tillægskontingenterne, og der har været talt om det her, bl. a. af det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch. Jeg har især fæstnet mig ved en Tale, som Hr. Madsen-Mygdal rejste Landet rundt med og holdt under Bifald fra tætpakkede Sale. Hr. Madsen-Mygdal fremsatte i denne Tale den Paastand, at ved Handelsforhandlingerne mellem Danmark og Tyskland var det blevet klart, at Danmark kunde afsætte hele sin overskydende Landbrugsproduktion til gode Priser i Tyskland, men at Regeringen af Grunde, som Hr. Madsen-Mygdal lod, som han ikke kendte, eller som han ikke vilde forstaa, ikke vilde gaa ind for en saadan Ordning. Se, Hr. Madsen-Mygdal ved naturligvis Besked, og det er der sikkert en Del, der ved her i dette Land. Jeg bekender, at jeg hører til dem, der ikke ved Besked. I den Henseende er jeg lige saa eller har Ret til at være lige saa uvidende som hele det danske Folk, der er uvidende paa Grund af hele det Fortielsessystem, de store Partier og Dagspressen har indført, men jeg har hørt Forlydender, og jeg vil benytte denne Lejlighed til at faa at vide, om disse Forlydender er rigtige eller ikke. Er det rigtigt, at Tyskland ved Forhandlinger har fremsat et saadant Tilbud som af Hr. Madsen-Mygdal hævdede? Er det rigtigt, at man som Betingelse for dette omfattende Køb af danske Landbrugsprodukter forlanger, at Danmarks Industri stort set skulde bringes tilbage til Niveaueet fra 1913, at Danmark altsaa industrielt og økonomisk skulde gøres til en tysk Provins? Hvis dette er rigtigt, og jeg har Grund til at tro, at det er rigtigt . . . (Christmas Møller: Det er forkert). Det er forkert, siger det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Det ærede Medlem kan i det Omfang, han er orienteret, give Svar paa det, naar han igen kommer herop. — Hvis det er rigtigt, og jeg har Grund til at tro, at det er rigtigt, saa røber det dog en Graadighed fra tysk Side, som burde stemme Folk her i Landet til Eftertanke, og denne Graadighed paa det økonomiske Omraade harmonerer alt for godt med Tysklands aabne Indgriben i danske Forhold paa en Række Felter, med den militære Spionage, som tolereres, med Flyvningerne over Sønderjylland . . . .

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem kan ikke betegne det som Graadighed fra Tysklands Side over for os, fordi Tyskland har ønsket en Varebytning med os. Deraf kan det ærede Medlem ikke drage den Slutning, at Tyskland udviser en Graadighed over for Danmark.